

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Național, Economic, Cultural și Informativ

Director: MIHAIL GEORGESCU

Redacția și Administrația
Siliștra, Str. Plevnei 8

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și func. Lei 100
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

JOS CU DETRACTORII!

La provincie și pe baza unor drepturi — „de naștere” — or cine poate deveni: politicieni, diplomați, savanți, literați și naționaliști de meserie dacă împrejurare stupidă pune la dispoziție mijloacele materiale.

Lipsa de decență, împinge pe un oare care — zis „colaborator” — să critice grosolan, actele șefilor de autorități, ale prefectului, apoi trece la actele guvernului țării, atacă ministrii și dacă-i posibil chiar și pe capul statului. Incurajat, peste măsură, „colaboratorul” improvizat din provincie, insolent, și tot deodată imbecil, pe care nimeni nu-l cunoaște, se ridică în anvon și prin mijlocul acestei minunate invenții, toarnă în slove, tot ce-i frăsnește prin minte. „Colaboratorul” de la provincie îmbătat de unele succese ușoare, uită ce este și trecând peste toate discută politică externă. Face fel de fel de avansuri neroade, din lipsa de informații, căci cine-l poate informa pe X din cutare sat despre ce se petrece în țările străine? Oare citirea unei gazete este suficient pentru ca cineva să spună că este pregătit de a discuta politică externă și de a emite elucubrații, pe care numai o hârtie nesimțitoare le poate răbda? Este lucru cert că pentru a discuta politica externă, este nevoie de un noian de cunoștințe, de relațiuni cu cercurile politice ale țării străine despre care vrei să vorbești; să fi trăit în țara aceea sau să fi vizitat-o îndeplin, iar peste toate ca un corolar, trebuie să fii seama de interesul nației noastre dacă țara străină ne este aliată și binevoitoare.

Luând de pildă Franța, se face o crimă atunci când din cauza unui guvern — cu idei de stângă — e discutată cu patimă și drept consecință se încearcă aruncarea seminței de vrajbă între poporul Român și poporul Francez. Această minunată țară — Franța — care prin sângele fiilor ei, a dat omenirii noțiunile de „Libertate, egalitate, fraternitate”, nu merită anatema, a ori și cărui nechemat, care prin gazetele de provincie, în mod incorect, caută a strecura otrava în sufletele cinstite care păstrează Franței dragostea și admirația pentru totdeauna.

In ville Silistrei

Salvării par mai roșii'n toiul verii,
Prin vii roesc turcoaică și țigănci.
Au dat în pârg toți merii
Și aur mult se vântură prin crengi.
Tesătoria-și deapănă cu sîrg în vale
Urzeala firelor de lână,
Și'ntr'un cerdac de scânduri ostenit,
La un ciorap îndrugă o cadână.
Iar la cișmeaua dela Incili Kôşk,
Cu zumzete de — albine'n roi
Se-aude pân' departe, lin,
Cum curge apa în bazin.
Din fund depe șosea din spre Çayr Mahlesi,
Apare-un car cu patru boi,
Și carul scârțâie prelung, și pare-a fi
Că-i obosit, și-i cântă-ajale-o roată din napoi.
De-odată-un vântuleț șegalnic,
Când soarele de după deal stă ca s'apue,
Stârnește colbul depe cărăruie
Și îl înalță'n cet, încet în nori de fum...

Miresme leneșe de mușetel
Plutesc din loc în loc acum,
Și-s pline sanțurile de el...
Iar sus de tot într'o geamie apare
Cu mâna streășină și ochii către cer
Un muezin care'ngână plângător: „Alah echer”...

Se lasă leneș noaptea'n văi trudite
Și ziua'n nori declină,
Iar sufletu-mi plin de lumină
Colindă fără frâne
Pe'ntinderea de vii și grâne.

Un stol de ciori își sfășie aripele în cruci
Și trec furtună,
Departa spre pădurea de salcâmi și nuci.

T. Teodorescu

A ataca Franța — vezi „Țara lui Mircea” No. 36. 12 Iul. 1936 sub semnătura D. Nicola — pe motivul că D-șra Blum, belgiancă iar nu franceză, este omonimă cu primul ministru francez d-l Blum, și nici de cum vre-o rudă cu el, care, belgiancă și avocată ca or ce avocat, a apărut pe comunista Ana Pauker, este o indelicatete și o inconștientă. Lipsa de cunoștințe și apoi lipsa de control și de răspundere a celor ce scriu

într'o gazetă — fie chiar de provincie — produc încurcături regretabile — Aflăm că d-l Prefect de Durostor luând cunoștință de conținutul articolului, a luat măsuri contra ziarului așa zis naționalist, fără busolă și de scandal.

Bravo prefect! Dar noi încheem: Poporul Român iubește Franța și-i alături de ea.

TRĂIASCĂ FRANȚA!

Mihail Georgescu

Grav conflict între 2 înalți ofițeri.

Arătam în numărul trecut că din svon public se tinde a se contura un grav conflict între doi înalți ofițeri. Fără a putea fi desmintiți — și întrucât comunicatul oficial — solicitat respectuos de noi întârzie — ne îngăduim a pune în curent onorații cititori numai după modestele noastre posibilități de informare.

După plecarea d-lui Colonel Nica Vasile, care precum se știe a fost unul dintre cei mai buni gospodari ai Regimentului 36 inf. a luat comanda, un distins ofițer — stat majorist. Desigur moștenirea lăsată de d-l Colo-

nel Nica, a căzut în mâini tot atât de bune și într'o conducere corectă și plină de demnitate. Nimic din ce trebuie mândrei noastre oștiri n'a lipsit: prestigiu, gospodărire circumspectă, griji părintești pentru ostași de când a venit noul comandant.

Tot în Siliștra, există Brigada, comandată de d-l General. Activitatea desfășurată de D-sa, pe tărâmul nemilitar s'a văzut. Este preșd. Ateneului popular care de când a plecat judecătorul Oprîșeanu, se manifestă cu alt elan. În alte chestiuni nu ne amestecăm dar svonuri fac — cu îndărătnicie — loc posibilităților de discuție în ju-

rul d-lui General președinte, mai ales atunci, la eșirea D-sale la pensie, care se așteaptă în curând. Nu cerem d-lui General mai mult de cât are buna voință a face, dar ne gândim cât de mari sunt împrejurările ingrate care adâncesc o prăpastie între doi ofițeri înalți. Deși poate dăunător târgului nostru, această vrajbă, totuși ea nu se poate solda cu vre-o injustiție. Dintr'o întâmplare din Iarna trecută, ne aducem aminte, modul puțin uzitat, în care d-l General a căutat să limpezască o informație de presă. De atunci am căpătat o lecție. Cu d-l General nu se poate lupta nimeni. Dacă are gradul, implicit trebuie să aibe și dreptatea? Așa a fost în totdeauna cazul? Sfânta justiție cere și altfel, deși ea este legată la ochi. ... Intre D-l General, comandant al Brigăzii — viitor pensionar peste câteva timp și între d-l Colonel cd-tul Reg. 36 inf. există astăzi un grav conflict.

Nu știm rezultatul anchetei d-lui General Stan Popescu și nici a D-lor Generali care au urmat, însă noi cu mâna pe cruce jurăm că nu întotdeauna cel mic este vinovat. La deslegarea acestui grav conflict, va trebui să se judece nu numai textele reci dar și sufletul. Acum sau tulburat viața atâtor familii de ofițeri sau pus în mișcare atâtea pasiuni, iar pentru limpezire, nu este necesar plebiscitul și considerația ca „soarele” să învingă „nolens volens”. Ambiția trebuie înfrântă de or și unde ar porni. Siliștra — orașul acesta mic, dar cu nerv și răscolitor de patimi — nu trebuie să devie odios, pentru că, pentru fapte mici, extrem de mici, ocazionează adevărate dezastre familiare și de carieră. Viața are și altă noțiune, nu numai guerila de uzură. Onor Minist. Armatei — prin organele sale competente — care veghează ca dreptatea să fie de partea aceluia căruia se cuvine, să nu se grăbească în a aplica sancțiuni, pe chestie de grade sau de mai mare în grad. Ziarul nostru încrezător în adevăr și justiție, va reveni cu amănunte senzaționale, de va fi nevoie.

Proverbe*.

Vulturul stă în loc, veghează, dar el muște nu vânează.

A nu cădea nu se poata; dar cinstea-când caz, să te scoll.

* de D-r C. Mureșeanu.

